

Nr. 77
December 2011
123. årgang

MAGASINET

Nyt fra Det Danske Missionsforbund

Glædelig jul · For så højt elskede Gud
Fredens stemme får ny direktør · Et nyt kapitel begynder i Rumænien
Hvad tror vi på? · Menighedsweekends · Etikværksted
Bærer du på et kald? · Menighed og mønsterbrydning

Magasinet udgives af Det Danske Missionsforbund. Det udkommer som indstik i domino fem gange om året og sendes til DDM's menigheder for lokal distribution. Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis DDM's synspunkter eller teologiske grundlag.

domino udkommer 11 gange om året, og kan modtages på privat adresse for 500 kr. Henvendelse til ddm@email.dk

Ansvarshavende

Forbundsrådet
v/formand Bo Lundgaard

Redaktion

Under opbygning – foreløbig ansvarlig:
Peter Götz, peter@goetz.dk

Annoncer

Annoncører henvises til domino:
Erik Damm, annoncer@domino-online.dk

Nyt om navne

Rubrikken *Nyt om navne* bringes i et særskilt nyhedsbrev, der sendes til menighederne hver anden måned.
Fødselsdage og mærkedage indsendes til ddm@email.dk en gang om året før den 10. december.
Meddelelse om dødsfald sendes løbende.

Næste udgivelse til afhentning i din menighed

domino: 20. januar
Magasinet: 20. januar

Ekspedition

FrikirkeNets Servicekontor:
Holbergsvej 45, 6000 Kolding,
tlf. 75 50 02 00

Grafisk design

Janie Conrad Riisager,
janier@domino-online.dk

Tryk

ØkoTryk, Skjern

Missionsforbundets sekretariat

Rosenlunden 17, 5000 Odense C
tlf. 66 14 83 31, fax, 66 14 83 00
Nordea reg.nr. 2374 konto 0370110700
ddm@email.dk, www.missionsforbundet.dk

Forsiden

Fotograf: Ketty Søgaard

LEDER

Glædelig jul

Af Peter Götz
Missionsforstander

Et par unge mennesker på rejse, hyrder på marken, vismænd på langfart, en konge og hans rådgivere, en kroejer og hans tjenestefolk, og sikkert mange flere - for ikke at tale om engle og himmelske hærskarer i tusindvis. Galleriet af personer og væsener, der optræder i juleevangeliet, er ganske omfattende.

Det samme kan man sige om antallet af dyr, hvis man både tager dem med, der bliver nævnt, og dem, man tænker sig til: Hyrdernes får og lam og deres hyrdehunde, vismændenes kameler, Josefs og Marias æsel, okserne i stalden - og de dyr den nu ellers gav ly for, foruden mus og småkryb.

Alle blev berørt af verdens vidunderligste begivenhed - og der findes næppe et dyr, der ikke i en eller anden julelegende har fortalt sin udgave af historien.

Måske er der dog en helt særlig dybde i juleberetningen, når den ses ude fra marken, hvor hyrderne holdt til med deres får.

Historieforskningen vil nemlig vide, at netop disse græsningsarealer uden for Betlehem hørte til dem, der blev brugt til opdræt af de dyr, man brugte som offerlam ved templet i Jerusalem.

Hvis denne samtidshistoriske påstand holder stik, var budskabet om verdens frelser en gan-

ske revolutionerende nyhed for de græssende får.

For med Jesus fulgte budskabet om, at han skulle bringe det endegyldige offer, som alle andre ofre i den jødiske kult pegede hen på - og at han skulle være det Guds lam, der til sidst og endeligt skulle give værdi til århundredes ofringer af lam.

De får, der julenat oplevede, hvorledes den himmelske hærskarer af engle forvandlede den sorte nattehimmel til et lyshav nåede ikke at opleve forandringen.

Men sandheden står med uimodsigelig klarhed: Julenat blev begyndelsen til afslutningen på den midlertidige og symbolske ordning, at menneskers overtrædelser skulle godtgøres med dyreblood. For den nat kom han, der senere én gang for alle med sit eget blod gik ind i helligdommen - og gjorde rent bord for alle.

Den nat brød det løfte igennem, som profeterne i Guds folk i århundreder havde set for deres indre blik - og set frem til.

Den nat begyndte det drama her på jorden, der skulle ende med, at Gud i Kristus forsonede sig med sin skabning og sit skaberværk.

Den nat tændtes det lys, som mørket aldrig skulle få bugt med

Den nat forkyndtes den fred på jord - den guddommelige shalom - der en dag skal fylde alt og alle.

Den nat fik vi det budskab, der gør, at vi aldrig bliver trætte af at sige GLÆDELIG JUL. For julen er et glædens budskab, der ikke overgår af nogen andre budskaber.

Fra redaktionen bag dette blad: Glædelig jul til alle læsere

Der er tradition for at bringe missionsforstanderens tale fra konferencen i det efterfølgende Magasin. Det blev der ikke lige plads til i år, men her er den så til opbyggelig refleksion

For så højt...

Gud skabte sin verden så smuk – og han elsker den. Derfor agter han at redde den, rense den og genrejse den.

Det spreder sig som en løbeild gennem hele den evangeliske verden for tiden. Det præger kirkekonferencerne, og det danner tema for evangelisationsbevægelserne med større og større styrke:

Gud elsker sin brogede verden så højt, at han har sat sig for at frelse den. Pagten, han oprettede med Abraham, såvel som pagten, du og jeg i Kristus inviteres ind i – er pagter, der i sit dybeste væsen udtrykker Guds kærlighed – og hans ønske om at være sammen med os.

Med en passioneret kærlighed, hvis dybde vi aldrig kan lodde, sætter Gud alt ind på at vinde den verden tilbage, som i syndefaldet blev inficeret og belastet af død og dårskab - og gled væk fra ham.

Derfor er det, vi kalder den lille bibel, fremdeles et så fuldstændigt centralt sted for os: For således elskede Gud - hele sin forslæde og fortabte - verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.

Historien, som vi kender

- Af kærlighed og i kærlighed skaber og former Gud en vidunderlig verden, med den mest storslåede natur, de skønneste dyr og de dejligste mennesker, man kan tænke sig.
- Af kærlighed til dette skaberværk indsætter han Adam og Eva til at vogte og tage

vare på det, men siden må han sende dem ud af Edens Have for at deres leg med synden ikke skal få et totalt og uopretteligt udfald.

- Af kærlighed til sin verden vælger Gud at udløse syndfloden, da synden og ondskaben når uanede højder – og derfra skal Noah og hans slægt begynde på en frisk.
- Det lykkes som bekendt ikke, og derfor opretter Gud i sin grænseløse kærlighed en pagt med Abraham og lover ham, at han skal blive stamfar til et folk, der skal blive talrigt som havets sand og tælle flere mennesker end himlens stjerner. Og ud af denne slægt skal frelseren komme.
- Af kærlighed bevarer og værner Gud sit ejendomsfolk, Israel, fra den ene udryddelsestrussel efter den anden.
- Af kærlighed til verden sender Guds sin søn, den eneste, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.
- Af kærlighed dør Kristus for os, mens vi endnu er syndere.
- Af kærlighed forliger Gud i Kristus verden med sig selv.
- Af kærlighed tilregner han os ikke vores synd, men gør ham, der ikke kender til synd, til synd, for at vi kan blive Guds retfærdighed i ham.

Kan du høre det? Den er svær at komme udenom – og umulig ikke at få øje på - Guds altomfattende, lidenskabelige og vedvarende kærlighed til sit skaberværk og sin skabning.

Barnet i krybben og manden på korset vidner om samme sag – og der er kun en eneste rimelig og acceptabel måde for os at svare tilbage på – og det er at sige:

Herre, vi elsker dig – vi elsker dig for den, du er – for det, du har gjort – for det, du gør – og det, du vil gøre.

Vi elsker det, du elsker, og vi hader det, du hader. I mødet med din ufattelige, uendelige og evige kærlighed, overgiver vi os og lader os gennemtrænge af den urkraft, hvormed du blæser liv i det skabte og i hver eneste af dine elskede skabninger.

Ved krybben og ved korset såvel som ved den tomme grav ser vi din ubeskrivelige kærlighed, der kalder på os, gennemtrænger os, omfavner os, fylder os og sender os af sted med budskabet om forsoning og frelse.

Det er muligt, at det for nogen af os i vores lille, kølige land langt mod nord er blevet akavet at udtrykke sin kærlighed til sin frelser – og at synge *Min Jesus jeg elsker dig – for sådan en ven* – eller løfte hænderne i tilbedelse.

Men hvilket andet svar ønsker den, der erklærer sin kærlighed at høre, end at den er gengældt?

Når evangeliet kalder os ind i efterfølgelse af Jesus, så er udgangspunktet kærlighed, kærlighed og kærlighed.

>> fortsættes side 8

Thailand

Mindre snak, mere handling

Benita Lund var volontør i Thailand i foråret 2011. I dag er hun tilknyttet Free Burma Rangers under ledelse af David Eubank og derfor principielt ude af DDM's 'system'. Men vi er sikkert mange, der husker Benita og stadig beder for hende. Hen imod afslutningen af sin volontørperiode sendte Benita os denne hilsen, som vi aldrig fik plads til:

Så vær da ikke bekymrede for dagen i morgen; dagen i morgen skal bekymre sig for det, der hører den til. Hver dag har nok i sin plage. Matt. 6, 34.

Dette bibelvers har i løbet af de sidste måneder fået en helt ny betydning i mit liv. Jeg har mødt mennesker, der har lært mig at lægge ting, jeg ikke selv kan overskue, over til Gud og stole på, at han nok skal sørge for mig – og det har han gjort!

Sammen med tre andre medarbejdere på Fredens Stemme tog jeg i februar til Mae La flygtningelejr, hvor vi optog sange til en cd med karénmusik. Her så vi, hvordan menneskene i lejren levede.

Vi har lavet musikken, coveret med mere i studiet på Fredens Stemme og har følt, at Gud har været en del af arbejdet hele vejen igennem. Derudover har jeg undervist fem medarbejdere på stedet i engelsk samt hjulpet med små opgaver i administrationen.

Fra den 14. juni og tre uger frem tog vi igen til Mae La med to norske venner, hvor vi skulle hjælpe til på en bibelskole. Det var noget helt andet end Fredens Stemme, men jeg oplevede, at jeg heller ikke der var alene.

Tre måneder inden jeg rejste til Chiang Mai, troede jeg, at jeg skulle på bibelskole i Israel fra april til juli. Alting var planlagt, men i sidste øjeblik vendte Gud fuldstændig op og ned på mit liv. Han havde en anden plan med mig, og her sidder jeg adskillige måneder senere og tænker tilbage på alt det, jeg har oplevet og erfaret i Thailand. Gud kender vores behov og drømme længe før, vi selv gør, og han ved lige præcis, hvad vi har brug for hvornår.

Hvad det kræver

At være volontør kræver, at du tør tage chancen, at du er åben for nye udfordringer og opgaver, at du er god til engelsk og sprog generelt, så du måske endda får lært lidt thai, mens du er her, samt at du kan lide fremmede kulturer. Du skal være villig til at prøve nye ting og hjælpe til, hvor der er brug for det.

Så vær ikke bange eller bekymret, hvis du føler, Gud kalder dig til noget. Han skal nok være med dig!

Benita Lund, volontør i foråret 2011 på Fredens Stemme, Chiang Mai

Benita, volontør i Thailand i foråret 2011

Fredens Stemme får ny direktør næste år

Jariya, ny direktør på Fredens Stemme fra juni 2012

Det er lykkedes særdeles godt for den midlertidige leder af Fredens Stemme, Virat, at knytte nye kontakter til thailandske kirker og organisationer, siden han ved årsskiftet blev indsat som leder. Virat (64) har i mange år været formand for bestyrelsen og var en naturlig løsning på den korte bane, indtil centeret igen får ansat en direktør.

Bestyrelse, der vil noget

Det er blevet en fornøjelse at deltage i et bestyrelsesmøde for Fredens Stemme. Med en bemanning, hvor cirka halvdelen af medlemmerne er relativt nye og med god indsigt i thailandsk kultur og mentalitet, er møderne blevet særdeles livlige og konstruktive.

Økonomien skrues en anelse ned i 2012, indtil der kommer nye produktioner på banen. Men alt i alt er det en sund forretning – og et missionsarbejde, der når langt for relativt små midler – set med danske øjne. Budgettet for 2012 er 8,8 millioner baht – svarende til 1,6 millioner danske kroner.

Den store nyhed er, at Dr. Jariya Sornmayura, der blev bestyrelsesmedlem på Fredens Stemme sidste år, har svaret positivt på bestyrelsens anmodning om at tiltræde stillingen som direktør. Dr. Jariya (54) underviser på Assumption Universitet i Bangkok. En større præsentation vil komme senere i Magasinet.

Fødselsdag

Hvis der er noget thailændere er gode til, så er det at dekorere, udsmykke og skabe smukke rammer. Fredens Stemmes 46 års fødselsdag, der blev fejret den 29. oktober, var ingen undtagelse.

Med 'pomp og pragt', med et overvældende program, med smukke dansere, med festklædte medarbejdere, med lange taler og kortere hilsner, med 200 gæster og med den sædvanlige uovertrufne thailandske mad blev dagen fejret i højeste gear.

Et nyt kapitel begynder i Rumænien

Vi har indledt et samarbejde med Det Norske Misjonsforbund i Rumænien

Det nye samarbejde med Norge omkring vores indsats i Rumænien signalerer to ting: Dels går vi i retning af en løsere tilknytning til det kirkesamfund, som vi hidtil har haft kontakt med (Den Evangeliske Kirke i Rumænien), og dels lukker vi op for en tilførsel af ressourcer fra Det Norske Misjonsforbund (DNM) i betydeligt omfang, både hvad angår personer og økonomi. I oktober blev samarbejdsundertalen mellem DDM og DNM underskrevet, og herefter skal den fælles indsats formes og udfoldes med udgangspunkt i de mange kontakter, som Dorthe og Cornel har etableret i årenes løb.

Mange gode oplevelser

Ved læsning af den seneste nyhedsmail fra vores lille, skønne familie i Rumæniens nordøstlige del, kan man kun blive glad. Vi plukker fra Dorthe og Cornels tekst:

Ioana var på selvmordets rand

For et par uger siden havde vi den stærke oplevelse at komme i kontakt med Ioana, en ung kvinde sidst i 20'erne. Hun prøvede to gange at begå selvmord, fordi hendes forlovede forlod hende få dage før deres bryllup; han havde haft en anden kæreste ved siden af gennem seks måneder.

Vores svigerinde Brandusa, som er sygeplejerske, modtog Ioana i skadestuen i forbindelse med begge selvmordsforsøg, hvor hun kærligt prøvede at få hende til at forstå, hvor dårlig en løsning det er at tage sit eget liv.

Lørdagen efter inviterede vi Ioana til vores husgruppemøde, hvor hun fik lov til at lette sit

hjerter og fortælle åbent om sine problemer. Vi kunne mærke, at hun blev dybt rørt over sangene, og til sidst fik vi lov til at bede for hende. Hvor er det godt at kunne vise Guds betingelsesløse kærlighed til mennesker i nød. Ioana var så langt ude, at det var et spørgsmål om liv og død. Nu har hun fået et glimt af håb, som har hjulpet hende til at vælge livet frem for døden.

Genopbygning i Balaneasa

I forrige bedemail nævnte vi ganske kort en kristen familie i Balaneasa, der i foråret mistede deres hus i en ildebrand. En gnist fra kakkelovnen antændte branden, der spredte sig lynhurtigt. Familien bor midlertidigt i en skurvogn, som kommunen har stillet til rådighed. De har dog hverken lys eller varme.

Vi er så glade for, at vi med midler fra vores venner i Danmark kan hjælpe denne familie med at bygge huset op, så de kan få et rigtigt hjem igen, inden vinteren sætter ind med sne og kulde.

Besøg i forskellige kirker

Cornel bliver fortsat inviteret til at forkynde i de forskellige kirker i vores område. Det betyder rigtig meget for os, for vi bærer dem alle sammen i vores hjerter. Sidste søndag var han i Tg. Ocna, hvor han tolkede for Doug Johns fra Canada, der en til to gange om året kommer og underviser på kurser i Bacau.

Ugen før blev Cornel inviteret til en friluftsgudstjeneste i Livez. Der var mange ikke-troende med. Glæden var stor, da to personer besluttede

at følge Jesus. En af dem kom gående på vejen og stoppede for at se, hvad der foregik, uden at vide at han den aften ville møde den levende Jesus. Cirka ti unge fra Albele og Poiana var der for at synge. De sang så højt, at næsten alle i landsbyen kunne høre dem.

I september holdt vi et evangelisk møde i den meget fattige landsby Poduri, hvor mange mennesker fik mulighed for at høre om Jesus Kristus, verdens håb.

Dorica og Alin, som tog imod Jesus på et af vores møder i 2008, samt flere andre var der for at hjælpe. I forbindelse med mødet blev der uddelt Nye Testamenter og madposer til alle deltagerne. Også denne gang fik vi mulighed for at bede til frelse med mange.

Familien Pascu har det godt alle fire og glæder sig over, at de er sunde og raske. Børnene klarer sig fint i skolen og børnehaven. Jonathan har meget at se til i skolen, men det tager han i stiv arm. Sara glæder sig over at gå til gymnastik, selv om mavemusklene er lidt ømme!

Vil du gerne følge med i, hvad der sker i Rumænien og på DDM's andre internationale missionsfelter, så tilmeld dig nyhedsbrevet på: e.i.bjorsted@webspeed.dk.

DDM's hjemmeside er også fuld af gode nyheder: www.missionsforbundet.dk

Hvad tror vi på – og hvad er vigtigt for os?

Udvalget under Forbundsrådet, der kalder sig *Mission i Danmark*, nedsatte for et par år siden en lille teologisk tænketank. Den skulle finde frem til, om DDM har brug for en ny indramning af sine primære teologiske synspunkter. Inspirationen skulle findes i synodeudtalelsen af 1967

Dette arbejde er der nu kommet noget ud af. Det signalerer for det første, at tænketanken fandt det relevant at pege på nogle af de grundlæggende byggeklodser, som de mener, vi har til fælles. Dernæst afspejler materialet, som netop er sendt ud til alle menigheder, at dialogen imellem os om både teologien og etikken er vigtig.

Kan du måske altid finde rundt?

Vi bombarderes for tiden med synspunkter fra så mange afsendere, at det for de fleste er vanskeligt at finde ordentligt fodfæste. Det betyder, at mange vil mene, at det nok også er ligegyldigt, hvad og hvordan vi tror om Gud og om livet. Men er det nu også det?

For skylder vi ikke hinanden – og skylder vi ikke vores nye kristne venner, der aldrig lærte grundtrinen i søndagsskolen – og skylder vi ikke vores opvoksede ungdom, der måske ikke er lige flittige bibellæsere, at pege på det, der for kristen tro til en hver tid er fundamentalt og bæredygtigt? Det mener vi i Forbundsrådet såvel som i udvalget for Mission i Danmark – og vi siger tak til tænketanken for udfordrende og velgørende læsning (tænketanken består af Stine Larsen, Rasmus Larsen, Gunni Bjørsted, Peter Götz og i begyndelsen også Maria Morfjord).

Anvendelse

Det var ikke tanken at sende noget ud, som skulle give indtryk af at være færdigt eller fuldkomment eller uimodsigeligt. Tværtimod er det materiale, der hedder *Tro til Tiden*, og som nu er landet i alle menigheder velegnet til samtale, studie og drøftelse, måske i bibelkredse, måske i udpluk i et ungdomsmøde, måske som indledning til et menighedsrådsmøde. Læs det, brug det, skriv kommentarer, hvor der er sat plads af til det, giv det videre til andre – og lad det leve! Måske vil vi så ved konferencen i 2013 have en udgave, vi i fællesskab kan vedkende os som fælles gods.

Tjeneste i en ny tid... bærer du på et kald?

Der er stadig nogle af os, der ikke kan komme uden om ordet 'kald', og til januar kan du komme til en begivenhed i Aarhus, der giver dig anledning til at spørge dig selv, om du bærer på et kald.

Samlingen er en uformel aften, der retter sig mod alle, der på den ene eller anden måde overvejer at arbejde i en kirke eller læse teologi. Den er ikke kun for kommende præster, men også for alle, som kunne tænke sig at være volontør, have et studiejob eller måske være deltidsansat i en kirke – eller ude på et af vores missionsfelter i verden. På samlingen vil vi dele nogle af vores erfaringer med at være i tjeneste – og informere om de muligheder, der findes for job eller studier. Tilmelding sker til David Højgaard: vid_dk@hotmail.com

Menighedsweekends

Når fællesskabet skal styrkes, og når de lidt dybere lag skal berøres, er der ikke noget bedre end en menighedsweekend.

Nogle menigheder gør det om foråret, nogle gør det om efteråret. Men næsten alle gør det. Holder menighedsweekend. For der er noget ved sådan et par

døgn - hvor man spiser sammen, griner og græder, lytter og lærer, går i dybden og går i skoven - som man ikke får andre steder.

Det er sjovt at være barn på sådan en lejr, det er rart at være voksen, det er hyggeligt at være gammel – for der er noget for alle – og frem for alt så er der tid på en anden måde end til de sædvanlige totimers sektioner, hvor vi mødes i vores kirker. Gud bliver større, og fællesskabet bedre.

Fotos: Glimt fra menighedslejre med Thisted og Humlebæk

Etikværksted

Præsterne fra DDM's menigheder i Jylland og Den Evangeliske Frikirke i Randers mødes regelmæssigt til gensidig inspiration.

I løbet af foråret 2011 har inspirationen ført til en livlig debat om etiske værdier set i evangeliets lys. Og ikke nok med det. Sidst i november inviterede de jyske præster alle deres kolleger fra hele landet sammen for at debattere de spørgsmål, som vi alle står med i vores menigheder – og som vi løbende afkræves svar på: Parforhold, seksualitet, natur og miljø, forbrugermoralitet, at være rig i en fattig verden – og meget andet. I alt kommer der 12 emner på dagsordenen fordelt over tre møder. Første møde fandt sted i Saralystkirken, Aarhus.

Etiske overvejelser kan angribes fra mange sider, og svar kan gives med mange begrundelser. Indbydergruppen har valgt at lade disse spørgsmål være ledende:

Gavner det mig selv? Skader det andre? Gavner det min næste? Ærer det Gud? Forholder det sig til skaberværket? Selvfølgelig er det bibelske materiale udgangspunktet.

Menighed og mønsterbrydning

Af Rasmus Elkjær Larsen
Præst i Frikirken i Aabenraa

Hver anden onsdag mødes en gruppe på omkring 20 personer til et spændende arbejde i kirken. Det er ikke noget let arbejde! Det handler nemlig om at arbejde med sig selv, og såvel deltagere som ledere arbejder med dysfunktionelle mønstre i deres egne liv. Vi kalder det mønsterbrydning – og initiativtageren til dette var kirken tidligere præst, Erik Andersen.

Kursus i Mønsterbrydning

Udgangspunktet for mønsterbrydning er et såkaldt 12-trinsprogram, hvor man arbejder sig igennem 12 stadier for gradvist at få brudt med et negativt livsmønster eller en dårlig vane, som præger ens eget liv. Rammen for arbejdet henter vi i et materiale, som hedder *Velkommen til Virkeligheden* og er skrevet af Lars Due-Christensen. Det består af en rigtig god bog samt 12 små film, som vi viser én af hver gang.

Med vores erfaringer fra Alphakurserne begynder vi med fælles aftensmad. Det giver en god atmosfære, så selv om vi rører ved meget personlige problemstillinger og indre kampe, opnår vi efter kort tid en meget sammentømret gruppe af primært unge, som ser virkeligheden i øjnene i forhold til deres eget liv og målrettet arbejder med sig selv.

Efter maden deler vi os ind i mindre grupper, hvor alle på skift deler med de andre i gruppen, hvordan man selv oplever udfordringerne fra det kapitel, man har læst forud for aftenen. Det er

ganske skematisk, og de andre lytter med uden at komme med kommentarer. Som præst er jeg tilknyttet mønsterbrydning som vært, og jeg er med på en lytter på skift i grupperne samt tilbyder personlige samtaler. Jeg bliver hver gang forundret over at høre, hvordan Gud opleves mere nærværende i en vanskelig problemstilling.

En ganganger i mønsterbrydning er at arbejde med *frygt* eller *afhængighed*. Nogle arbejder med *stolthed* eller *mindreværd*, og listen over gruppens udfordringer for den enkelte er lang og varieret. Men det virker!

Vi har tilbudt dette kursus gennem flere år, og vi kan se, hvordan det rækker ud til mennesker uden for menigheden, hvordan de bliver sat fri eller får det markant bedre. Vi oplever parallelt, at de tilknyttes menighedens gudstjenester og sidenhen bliver integreret i menighedsfællesskabet.

Susanne og Steffan

Kurset er formelt anonymt, men du skal få lov

til at se et billede af Susanne og Steffan, som sammen er primus motor i mønsterbrydning. For omkring fem år siden brød Steffan med et livslangt alkoholmisbrug, og deres familie fik en helt ny start. De har oplevet, hvordan Gud

har sat dem fri af afhængighed og deler i dag deres tro på en dejlig, enkel og inkluderende måde. Da de er meget åbne om både deres kampe og deres tillid til Gud, samler de naturligt andre, der ønsker at se virkeligheden i øjnene, omkring sig.

Vi arbejder videre...

Resten af menigheden arbejder også med mønsterbrydning - om end på en helt anden måde. Efter en ny start efter sommerferien med ny præst har vi taget hul på væsentlige drøftelser om menighedens situation, form og fremtid. Det er vigtigt for en menighed regelmæssigt at få sat sig nogle mål, som kan fastholde både medlemmer og medarbejdere. Vi har derfor valgt at arbejde med *indhold* og *form*, med *vision* og *funktion* og forsøger nu at se *virkeligheden* i øjnene. Trods store udfordringer har vi taget positivhatten på, og vi ser på muligheder frem for begrænsninger. Men mange mønstre skal brydes, og nye arbejdes ind!

Dåb i fjorden

En lille solstrålehistorie til sidst. I efteråret har vi haft dåb to gange. Senest den 9. oktober, hvor Aron blev døbt i Aabenraa Fjord (Rachel blev døbt i Flensborg Fjord tre uger tidligere på vores menighedsweekend). Det er et fantastisk vidnesbyrd at holde dåb i det fri, og det er i særdeleshed noget, der samler menigheden. Det giver os også et vidnesbyrd som levende kirke i byen. Den glæde og taknemmelighed, som fylder et ungt menneske, der giver sit liv helt til Jesus, fordi Jesus har givet sit liv helt for den unge, er et vedkommende og velkomment vidnesbyrd.

Når Jesus bliver spurgt om det vigtigste og det største her i livet, forklarer han den unge mand, at den eneste brugbare respons er at elske Gud – samt at elske sin næste som sig selv.

Før jeg lader min hjerne bearbejde detaljerne om, hvem Gud er, før jeg lader mine tanker rubricere de mange facetter, og før jeg former teologi og kategorier om Gud, så skal mit svar til min herre være: Jesus – jeg elsker dig – og ønsker at være, hvor du er – gå, hvor du går – og gøre, hvad du gør.

Ingen og intet kan måle sig med dig. Ingen har elsket mig så højt som du – ingen har værdsat mig som du – ingen forstår mig som du – Herre, her er jeg – for at være hos dig. Fyld mig med din kærlighed, så jeg må elske andre, tænd mig og send mig!

Kærlighedens virkning

Og dermed er vi ved det, denne kærlighed gør ved os:

- Den får os til at elske.
- Den forvandler os fra selvfede egoister til næstekærlige medmennesker.
- Den erstatter vores evige selvoptagethed med omsorg for andre.
- Den nedbryder vores stadige grænsesætning over for hinanden og fordriver frygten.
- Den lærer os tilgivelsens forunderlige kraft, så de tungeste sten ruller væk.
- Den heler os, rejser os op - og den sender os.

Ud i forligelsens og forsoningens tjeneste – og ud i den verden, som Gud elsker så højt, og som han har til hensigt at redde.

Det betyder, at missionsbefalingen aldrig kan eller må læses, endsige adlydes, uden at den, der går, har lært kærligheden at kende – og lært at elske.

Det betyder, at vores vidnesbyrd kun har magt, dersom det springer ud af kærlighed til næsten.

Det betyder, at verden aldrig vil fatte evangeliet, før den ser, hører og erfarer kærligheden.

Det betyder, at missionsbefalingen aldrig kan høres som en krigserklæring, der skal opildne en hær til hellig krig mod denne verdens ugudelige mennesker eller mod dem, der tror anderledes.

Gudsrigets borgere er ikke korsfarere, der skal nedkæmpe mennesker i andre kulturer eller af andre religioner. De er derimod kærlighedens ambassadører, der med visdom og indsigt såvel som guddommelig styrke planter Gudsrigets surdej, hvor de går, og hvor de bor.

Forligelsens tjeneste og missionsbefalingens udførelse kan kun lykkes, når kærligheden har magt.

Hver enkelt af vores menigheders eksistens og deres rolle i samfundet har alene en berettigelse, dersom de er funderet i kærlighedens væsen, er kendt for at tale kærlighedens sprog – og ses som udøvere af kærlighedens gerninger.

Kun så langt som missionsbefalingen bindes sammen med det dobbelte kærlighedsbud, vil det lykkes os at plante Guds Rige.

Kun så langt som Guds Kirke lærer at elske Guds verden, kan den være Guds sande sendebud.

Kun så langt som Guds børn lærer at elske hinanden, kan de være troværdige vidner om kærligheden.

Kun så langt som verdens nød bliver vores nød, kan vores budskab om Guds kærlighed til alle give mening.

Kun i den udstrækning at Jesus' dagsorden bliver vores dagsorden og Jesus' sindelag bliver vores sindelag, er vi troværdige ambassadører for hans rige.

Der er i det, jeg her har sagt, i hvert fald to opgør: Et opgør med den idé, at frelse kun er

noget, der angår mig. Et opgør med den idé, at hvis jeg tror på Gud, og bliver 'frelst', så er han til for min skyld, for at jeg skal få det godt og være glad og aldrig føle mig alene. Begge dele er noget forbigivet vrøvl.

For det første: At Gud frelser os mennesker er begyndelsen til, at hans frelse kan omkranse hele denne vidunderlige, men sårede og sønder-slåede jord. Læs Rom. 8 om hele skabningen, der sukker af længsel.

Dernæst: At blive Jesus' efterfølger er ofte en stenet vej – en vej, der gør ondt og kræver af-savn. Målet er ikke, at vi skal få det godt – men at vi skal få styrke til at have ondt, hvis det kræves – og mod til at kæmpe os op ad bakkerne, hvor det ville være lettere at rulle nedad.

Gud elskede os først – og derfor elsker vi

Guds mission udspringer af Guds kærlighed. Guds folks mission udspringer af vor kærlighed til Gud og til alt det, som Gud elsker (Cape Town).

At formidle evangeliet er at lade Guds kærlighed til denne verden flyde igennem os.

At formidle evangeliet og plante Guds rige forudsætter, at du og jeg, ligesom Gud selv i Kristus, elsker vores verden – forlader vores trygge rede – melder os ind i – og ikke ud af verden – lader os føde ind i vores kultur, stiller os på siden af vores næste – for at være hans medmenneske og ikke modmenneske.

Hvis jeg skal blive en anelse politisk til sidst, så vil dette være, hvad jeg det sidste år som missionsforstander vil spejle efter hos mig selv såvel som i hver eneste af vores menigheder og på hvert eneste af vores missionsfelter: Fællesskaber, der lukker sig op, træder ind i deres miljø, hvor nu Gud har sat dem, og som elsker mennesker ind i Guds favn.

Må Gud velsigne os alle til det.

Nærværende prædiken er den sidste konferenceprædiken fra Peter Götz i egenskab af missionsforstander. De smukke omgivelser, som Kolding Internationale Højskole har budt os i 17 år, er nu også historie. Foto fra en tidlig morgen på konferencen 2011.

